

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. What other cultures have preserved the story of the Great Flood (Mabul)? Give some examples.
2. There are two accounts in the Torah describing the reasons why G-d decided to destroy mankind. What are the differences between these two accounts?
3. How did Noah manage to fit so many animals into the Ark (Taiva)?
4. What did Noah and his family do during the week before the Great Flood (Mabul)?
5. What astronomical event is associated with the Great Flood (Mabul)?

This and much more will be addressed in the eighth lecture of this series: "Catastrophe: Noah and the Great Flood".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*

ר' חיים יוסף ראובן בן ר' פינחס ע"ה

Mr. Joseph Tewel of blessed memory

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XII Lecture #8

CATASTROPHE: NOAH AND THE GREAT FLOOD

I. Noah and the Corruption of Mankind

A.

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֹתָם שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה: וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֹתָם שְׁמוֹ שֵׁת: וַיְהִי יָמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: . . . וַיְחִי-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן: וַיִּקְרָא אֹתָם שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוֹ וּמִמַּעַצְבוֹן יְדֵינוּ מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה ד': וַיְחִי-לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ חָמֵשׁ וּתְשַׁעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ מֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָל-יָמֵי-לָמֶךְ שֶׁבַע וּשְׁבַעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְהִי-נֹחַ בֶּן-חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת: בְּרֵאשִׁית הָיָה-כַח-לֵב

1. This is the book of the generations of Adam. In the day when **G-d** created man, in the likeness of G-d He made him; 2. Male and female created He them; and blessed them, and called their name Man, in the day when they were created. 3. And Adam lived a hundred and thirty years, and fathered a son in his own likeness, after his image; and called his name Seth; 4. And the days of Adam after he had fathered Seth were eight hundred years; and he fathered sons and daughters; 5. And all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years; and he died. . . . 28. And Lamech **lived** a hundred and eighty two years, and fathered a son; 29. And he called his name Noah, saying, **This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the L-rd has cursed.** 30. And Lamech lived after he fathered Noah five hundred and ninety five years, and fathered sons and daughters; 31. And all the days of Lamech were seven hundred and seventy seven years; and he died. 32. And Noah **was five hundred years old**; and Noah fathered Shem, Ham, and Japheth. **Genesis 5:1-5, 28-32**

B.

וַיְהִי כִי-הִחַל הָאָדָם לָרֵב עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מְכֹל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר ד' לֹא-יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמָם בְּשָׁגֶם הוּא בְּשׂוֹר וְהָיוּ יָמֵי מַאָּה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בְּיָמֵים הָהֵם וְגַם אַחֲרָי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם וַיְלִדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם: בְּרֵאשִׁית וַיֵּא-ד'

And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born to them, that the sons of G-d saw the daughters of men that (when) they were good; and they took for themselves as wives all those whom *they* chose. And the L-rd said, "My spirit shall not always strive with (or control) man, for he also is flesh; his days shall be a hundred and twenty years." There were Nefilim in the earth in those days; and also after that, when the sons of G-d came in to the daughters of men, and they bore children to them, the same became mighty men of old, men of renown. **Gen. 6:1-4**

C.

לרוב על פני האדמה: היינו ע"י שהרבו נשים ובנים . . . שכל אדם היו לו הרבה נשים כדי להרבות הישוב אמנם להיות למו לעזר לא הי' להם כ"א אשה אחת או שתים: ובנות ילדו להם: בא הכתוב ליישב שלא יהי' מוקשה היאך אפשר שישא אדם א' הרבה נשים והרי א"כ תחסרנה נשים לכמה אנשים. מש"ה פי' הכתוב שרצון ההשגחה העליונה הי' בזה. מש"ה יולדו בנות הרבה יותר מבנים באופן שהי' אפשר לכל זכר ליקח נשים הרבה. ויראו בני א-להים: אנשים שהיו מזרע שת וכדומה אנשי מעלה ומשוקעים באלקות וא"כ לא הי' מפנה עצמו להליכות עולם ומש"ה היו נצרכים לעזר הנשים יותר מאחרים שעסקו בעצמן ג"כ בהויות העולם. ויראו . . . את בנות האדם כי טבת הנה: לא כתיב כי יפות הנה אלא טובות דמשמעו מועילות להליכות חייהם בדעת וראויות לעזר: ויקחו להם נשים: תיבת להם דייק להיות לעזר לכל צרכי האדם . . . : מכל אשר בחרו: אין הפי' אשר בחרו בני א-להים דא"כ אינו עול כלל ותו א"כ מה מקרא חסר אם היה נכתב ויקחו להם נשים את אשר בחרו אלא פי' מכל אדם זולתם: אשר בחרו: לעצמם לפו"ר ובזה שבחרו וייחסו אותם אע"ג שעדיין לא נבעלו מכ"מ הי' להם דין א"א כדאיתא בסנהדרין נח א' דמשנקראת רביתא דפלניא אסורה לב"נ לפירש"י משום גזל ולהרמב"ם הל' מלכים יש בה משום א"א ובני א-להים פתו או חמסו האשה את אשר בחרו אחרים בזה הטענה באשר אותם האנשים אשר בחרו לא היו בני א-להים והיו לוקחים הנשים כ"א לפו"ר וזה אפשר באחרת. משא"כ בני הא-להים לקחו אותם לעזר. והנה בב"ר והובא בפרש"י מפרש טבת שהיטיבו כלות לבעליהן ובאו חז"ל ללמדנו דאע"ג שהם באו לזה החמס בהיתר כי הוא לכבוד האשה וטובתה בכ"ז היה בזה רק תאוה מגונה שהרי לא לקחו אותם אלא משהיטיבו אותם לבעליהן היו נאות ביותר אז לקחו אותן לעצמן אך למראית עין בני אדם אמרו שעושיין כן בשביל תכלית הכרחי להם שטובה הנה לעזר: ויאמר ד': זה המאמר אינו לעונש כי להלן כתיב העונש אמחה את האדם וגו' וכאן אינו אלא הודעה טבע בני אדם ומאמר נבואי . . . לא ידון רוחי באדם לעולם: רוח האדם הוא אשר שם ד' ביחוד וזה באדם שכל אנוש ולמעלה מזה מי שזכה רוח ודעת תורה ויש לדעת דמי שמגביר תאותו על השכל אשר הוא רוח האדם ה"ז התאוה המורגלת נעשה טבע עד שאובד את השכל ורוח האדם ומתהפך שכלו ג"כ לתאוה נמבזה . . . וזהו דבר ד' לא ידון היינו כלשון חז"ל ברכות ס"א ב' צדיק יצ"ט שופטו רשע יצה"ר שופטו פי' שופטו היינו מנהיגו וחוקר דרכיו מה לעשות ובלשון הקב"ה הוא לא ידון פ' לא ינהיג רוחי באדם הרוח שנתתי באדם והוא השכל ודעת אנושי לעולם בשגם הוא בשר: הרוח והדעת נעשה בעצמו בשר הוא כנוי על התאוה . . . והיו ימיו מאה ועשרים שנה: ימי האדם שידון עוד רוח האדם בו לא יהיה יותר ממאה ועשרים שנה ואח"כ יתקלקל עוד למדרגה היותר פחותה עד שיאבד רוח האדם לגמרי והיו לחיות מזיקות בלי שום דעת אנושי וד"א ומכ"ש שיהי בלי דעת יראת ד': ספר העמק דבר - פירוש הנצי"ב לבראשית ו:א-ג

To multiply on the face of the earth: This was because they had many wives and children . . . for every man had many wives in order to increase the population. Only one or two of their wives, however, served as a helpmate. **And daughters were born to them:** Scripture came to answer the question: [Assuming an equal amount of males and females,] how was it possible for every man to have taken many wives? Behold, for every man who took multiple wives, there would have to have to been others remaining without a wife! For this reason Scripture explained that Providence willed that mankind give birth to many more daughters than sons. That way it became possible for each male to take many wives. **The sons of G-d saw:** These were men who were descended from Seth and other luminaries, men of great spiritual stature who were totally immersed in G-dliness. As a result, they neglected worldly pursuits and sorely needed to get married

in order that their wives assist them. Their need for a helpmate was much greater than that of the rest of humanity who were able to attend to their affairs on their own. **[They] saw the daughters of men that (when) they were good:** It is not written that they were pretty but rather that they were good. This implies that [these women] had the ability to skillfully conduct their affairs and would make worthy helpmates. **And they took for themselves as wives:** The phrase, “for themselves,” clearly implies that it was for the purpose of assisting them in all of their needs. **All those whom they chose:** [The *they*] doesn’t refer to the sons of G-d, as there wouldn’t have been anything wrong with that, [and Scripture seems to be condemning them for it]. In addition, why did Scripture have to be so verbose? It could have simply said, “which they chose,” [instead of “all those whom they chose”]. The correct explanation is that it is referring to all the other men, [who had previously chosen these women as wives for themselves]. **Whom they chose:** for themselves in order to multiply and be fruitful. With that which they chose and designated them, even though the marriage had not yet been consummated, they had the legal status of being wives as it is stated in Sanhedrin 58a, “As soon as she is called the girl of a certain person, she is forbidden to all other Noahides.” According to Rashi this is based upon the laws of robbery and, according to Rambam, she is considered a married woman. These sons of G-d enticed or forcibly took these woman with the rationalization that their husbands to be were not sons of G-d and only took them for the purpose of having children, and for that purpose they could be replaced by someone else. Whereas the sons of G-d needed them as a helpmate, [a position not easily filled]. Behold the Midrash Beraishis Rabbah, which is quoted by Rashi, explains that the phrase, “that (when) they were good,” is to be understood that they took them as they had beautified themselves in preparation for their expected wedding. Our Sages came to teach us that even though the [sons of G-d] rationalized this act of robbery, as if it was actually for the honor and benefit of the woman, it was really motivated by indecent lust, for they only took them after they had beautified themselves for their husbands to be and were extremely attractive. It was only for appearances sake that they claimed that they took them out of necessity for the purpose of being their helpmate. **And the L-rd said:** This statement is not a punishment, for the punishment is written later on [in verse 7], “I will blot out man etc.” This [verse] is [rather] a statement of fact and a prophecy. **“My spirit shall not always strive with (or control) man”:** The spirit of man is that which G-d specifically placed in man, i.e. human intelligence. The level above that, for those who achieve it, is the spirit and knowledge of Torah. One should know that when one’s lust overcomes one’s intelligence, which is the spirit of man, and through habit becomes second nature, man loses his intelligence and spirit and his mind becomes [a mere tool] for his disgusting desires. . . . This is the meaning of G-d’s statement, “My spirit shall not always control man”. This is based upon the Talmud Berachos 61b: The good inclination controls a *tzaddik* (a righteous man) and the evil inclination controls a *rasha* (an evil man). This control implies guidance and informing his decisions. [In the context of this verse it means that] my spirit will not guide man. This spirit refers to the mind and human intelligence. **For he (it) also is flesh:** The spirit and intelligence have become flesh like, which is a way of saying that they have become subservient to man’s desires. . . . **His days shall be a hundred and twenty years:** The days of man in which the spirit of man will still control him will not be more than one hundred and twenty years. Afterwards, he will be corrupted and fall to a much lower level until he will lose his human spirit altogether and will turn into a harmful wild animal without any human sensibility or civility and most certainly without the knowledge of the fear of G-d. **Commentary of Netziv to Gen. 6:1-3**

D.

וַיֵּרָא ד' כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בְּאָרֶץ וְכָל-יֵצֵר מַחְשְׁבַת לְבוֹ רַק רָע כָּל-הַיּוֹם: וַיִּנְחַם ד' כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בְּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל-לְבוֹ: וַיֹּאמֶר ד' אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתִם: וְנַח מִצָּא חַן בְּעֵינֵי ד': בְּרֵאשִׁית וַה-ח

And the L-rd (Hashem) saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually. And the L-rd regretted that He had made man on the earth, and it grieved Him at His heart. *And the L-rd said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the birds of the air; for I repent that I have made them.* And Noah found grace in the eyes of the L-rd. **Gen. 6:5-8**

E.

(1) וַיִּנְחַם ד' כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּאָרֶץ: רָאָה שֶׁטַבַּע הָאָרֶץ שֶׁהִיָּתָה עֲכוּרָה וְחִזְקָה מְאֹד קוֹדֵם הַמַּבּוּל שֶׁלֹּכֵן הָיוּ הָאֲנָשִׁים אִז עֲנֻקִים וְגִבּוּרֵי כַח וּמְאִרִיכִים יָמִים וְשִׁטּוּפִים זְמָה וְע"כ גִּבּוּר הַחֹמוֹר מְאֹד וְהַצּוּרָה הִיָּתָה חֲלוּשָׁה כִּי כָל שִׁיגְבֵר הַחֹמוֹר תַּחֲלֵשׁ הַצּוּרָה וְע"ז אָמַר כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בְּאָרֶץ שֶׁהָאָרֶץ גִּרְמָה כָּל זָאת וְהִיָּה הַחֲרָטָה עַל שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ בְּאָרֶץ הַזֹּאת כִּי כִפִּי טַבַּע הָאָרֶץ עֲתָה א"א שִׁיגְבֵר בּוֹ הַכַּח הַנִּפְשִׁי. פִּירוּשׁ הַמַּלְבִּי"ם לְבְּרֵאשִׁית ו:ו

And the L-rd regretted that He had made man on the earth: He saw that the earth's nature, before the Mabul (Flood), was murky and very overpowering. As a result, the men were giants, possessed tremendous strength, lived long lives, and were awash with immorality, as the material side of man dominated and the spiritual side was weak. This is the meaning of the phrase, "**the wickedness of man was great in the earth,**" for the [conditions on] earth were the cause of all of this and the L-rd regretted that He had made man in the then current natural environment of the earth, which made it impossible for the spiritual side of man to overcome the physical. **Commentary of Malbim to Gen. 6:6**

(2) כִּי עָשָׂה: לֹא כְּתִיב כִּי בְּרָא שְׁלֹא הַתְּנַחֵם עַל עֵיקַר הַבְּרִיאָה ח"ו אֲלֵא עַל אֲשֶׁר תִּיקֵן כ"צ הָאָדָם בְּלִי יִגִּיעָה כ"כ הוּא בְּרִיא אוֹלָם וּבֹא לִידֵי תֵאוֹת וְזִנּוֹת וְזִמָּה נִשְׁחַת עוֹד כְּאֲמוֹר ע"כ רָאָה ד' לַעֲשׂוֹת חֲדָשׁוֹת בְּאָרֶץ שִׁתְּקַלְקְלוּ הָאוֹרִירִים וְכִדּוּמָה עַד שִׁיבּוֹא מִזֶּה כְּמָה חֲלָאִים עַל הָאָדָם כְּאֲשֶׁר כֵּן אָמַר ד' אַחַר הַמַּבּוּל . . . אֲמַנֵּם בְּאֲשֶׁר שֶׁהַשִּׁינוּי אֵינן תִּקְנָה לְאֲנָשִׁים שֶׁכִּבֵּר הוֹרְגָלוֹ בְּרַע ע"כ אָמַר עוֹד אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם וְגו' שֶׁלֵּהֵם אֵינן תִּקְנָה אֲלֵא אֲבִדוֹן. סֵפֶר הָעֵמֶק דְּבַר - פִּירוּשׁ הַנְּצִי"ב לְבְּרֵאשִׁית ו:ו

“ . . . that He had made man.” It is not written, “that He had created man,” because He had absolutely no regrets on the basic creation, but rather on the fact that He had prepared all of man's needs without having man toil for them. He was healthy and strong, which caused him to fulfill his lusts and which led to perversion. As a result, G-d saw to it to remake the world so that the air would become polluted (less conducive to support robust life) and thereby cause many forms of sickness and the like which occurred after the Flood. . . . These changes, however, wouldn't have had any effect upon those who were already habituated to do evil. For that reason, G-d said, “I will destroy man etc.” for there was no other solution for them but destruction. **Commentary of Netziv to Gen. 6:6**

(3) ויתעצב אל לבו: באשר ד' הוא החסד ורצונו להושיע לאדם ולהטיב עמו הרי מניעת חסד זה הנתבעת על ידי מידת הדין מצויינת כאן כ"התעצב אל לבו". פירוש הרה"ג ר' דוד צבי הופמן לבראשית ו:ו

And it grieved Him at His heart: Since the L-rd (Hashem) is [the personification of] kindness and His will is to save man and to bestow good upon him, then the withholding of this kindness, which the attribute of justice demands, is expressed by the phrase, "and it grieved Him at His heart. **Commentary of HaRav HaGaon R. David Tzvi Hoffman to Gen. 6:6**

4) And the fate that overtook mankind was not the result of physical causes which followed set laws, it was preceded by an examination of G-d and His decision; the decision itself pained the Decider. All this presupposes the personality and free will of G-d and keeps this clear in our minds. **Commentary of HaRav Shamshon Raphael Hirsch to Gen. 6:6**

5) ד', the same mercy, the same G-d of Love, that had placed Man on earth, now proclaims the decision for his destruction. The degeneracy was so great, that the extermination itself was an act of mercy. **Ibid. verse 7**

F.

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָּנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת: וַתִּשְׁחַח הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דְּרָכָו עַל-הָאָרֶץ: בראשית ו:ט-יב

These are the generations of Noah; Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with G-d (Elokim). And Noah fathered three sons: Shem, Ham, and Japheth. The earth also was corrupt before G-d, and the earth was filled with violence. And G-d looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted its way upon the earth. And G-d said to Noah, "The end of all flesh has come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth." **Genesis 6:9-13**

G.

ותשחת: לשון ערוה ועבודת אלילים (סנהדרין נז.), ס"א, ערוה, כי השחית כל בשר את דרכו (בראשית ו:יב), ועבודת אלילים כמו פן תשחיתון (דברים ד:טז): ותמלא הארץ חמס: גזל ס"א, שנאמר ומן החמס אשר בכפיהם (יונה ג, ח.). כי השחית כל בשר. אפילו בהמה חיה ועוף נזקקין לשאינן מינן: קץ כל בשר. כל מקום שאתה מוצא זנות ועבודת אלילים, אנדרלמוסיא באה לעולם, והורגת טובים ורעים: כי מלאה הארץ חמס. לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל (סנהדרין קח.): רש"י לבראשית ו:ט-יג

[And the earth] was corrupted: It is an expression of [both] immorality and idolatry (Sanhedrin 57a) [It is an expression of] immorality [as in the verse (Gen. 6:12),] "For all flesh had corrupted its way." [And it is an expression of] idolatry as in the verse (Deut. 4:16), "Lest you corrupt yourselves, and make for yourselves an engraved image, . . ."

And the earth was filled with violence: This refers to robbery, as it says in Scripture

(Jonah 3:8), “. . . let them turn everyone from his evil way, and from the violence that is in their hands.” **For all flesh had corrupted its way:** Even cattle, beasts and fowl, consorted with those who were not of their own species. **The end of all flesh has come:** Wherever you find immorality and idolatry, a catastrophe strikes the world and indiscriminately kills good and bad alike. **For the earth is filled with violence through them:** Their decree was only sealed because of [the crime of] robbery. (Sanhedrin 108a)
Rashi to Genesis 6:9-13

H.

ותמלא הארץ חמס: השחתה הקודם גרם שנתמלא הארץ חמס ושווד תמיד דזנות גורם כליון תבורת השדה כדתנן שלהי מס' סוטה הזנות והכישוף כלו את הכל והכי תנן במס' אבות. ואותו הדור לא הגיעו מחמת עונש הרעב לידי תשובה אלא להיפך זה גרם חמס כדרך העולם בשני רעב ר"ל. וגזל וזעקת אנשים גורם להעיר דין שמים הרבה כידוע וזה גרם גזר דין הקשה של המבול כדאיתא בסנהדרין קח' א': כי מלאה הארץ חמס: האדמה במה שאינה מספקת גידוליה להבריות שעליה כמש"כ. מפניהם: שהמה חייבים בדבר: והנה משחיתים את הארץ: דהאדמה עצמה נשתנה הרבה ע"י המבול . . . וגם טבע האדמה נשתנה כמו שיבואר להלן ח:כא, בכ: פירוש הנצי"ב לבראשית ויא,ג

And the earth was filled with violence: The corruption that preceded it, caused the earth to become continually filled with violence and plunder, as we learned in the Mishna at the end of the tractate Sotah 48a, “Immorality and witchcraft destroyed everything.” A similar thought is expressed in the tractate Avos (5:8-9). The punishment of famine, which was meted out to that generation, did not cause them to repent. On the contrary, it caused them to act violently, which, unfortunately, is a common occurrence in times of famine. And the robbery and the outcry of the victims caused that a serious judgment in Heaven be considered, as is well known, which led to the terrible decree of the Flood, as is stated in Sanhedrin 108a. **For the earth was filled with violence:** The earth [caused the violence] by not providing sufficient sustenance to the creatures who dwelt upon it. **Through them:** For they were at fault. **I will destroy them with the earth:** For the earth itself underwent drastic [physical] change through the Mabul (Flood). . . . and the nature of the earth underwent change as well. **Commentary of Netziv to Genesis 6:11,13**

II. The Ark

A.

עשה לך תבת עצי-גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בפפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה: צהר | תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלושים תעשה: ואני הנני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר-בארץ יגוע: והקמתי את-בריתי אתך ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך ונשי-בניך אתך: ומכל-החיי מכל-בשר שנים מכל תביא אל-התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן-הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח-לך מכל-מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו א-להים בן עשה: בראשית ויד-כב

Make an Ark of gopher wood; rooms shall you make in the Ark, and shall pitch it inside and outside with pitch. And this is the fashion by which you shall make it; The length of the ark shall be three hundred cubits, its breadth fifty cubits, and its height thirty cubits. A window shall you make in the ark, and to a cubit shall you finish it above; and the door of the ark shall you set in its side; with lower, second, and third stories shall you make it. And, behold, I, myself, will bring a flood of waters upon the earth, *to destroy all flesh, where there is the breath of life, from under the heaven; and everything that is in the earth shall die.* But with you will I establish my covenant; *and you shall come into the ark, you, and your sons, and your wife, and your sons' wives with you. And of every living thing of all flesh, two of every sort shall you bring into the ark, to keep them alive with you; they shall be male and female. Of birds after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after its kind, two of every sort shall come to you, to keep them alive.* And take to you of all food that is eaten, and you shall gather it to you; and it shall be for food for you, and for them. *Thus did Noah; according to all that G-d commanded him,* so did he. **Genesis 6:14-22**

B.

וזה אשר תעשה אותה: בא לרמז שהשם יפרוש על העולם החדש סוכת שלו' כמו שבאר בתקוני זוהר שהוא יחוד הוי-ה וא-דני ששם הוי-ה מורה על שמהוה ומחדש ושם א-דני מורה על השמירה וההשגחה. ועת יסכך הוי-ה על א-דני שמנינו עולה "סוכה" יצא מספר שלו'. כיצד כשתכפול יו"ד של הוי-ה עם א' של א-דני הוא עשרה וה"א של הוי-ה עם ד' של א-דני הוא עשרים והם שלשים אמה קומתה. וא"א של הוי-ה עם נו"ן של א-דני הם שלש מאות אמה אורך התיבה. וה"א אחרונה של ה-ויה עם יו"ד של א-דני הם חמשים אמה רחבה. ס"ה מספר שלו' עם הכולל. פירוש המלבי"ם לבראשית ו:טו

And this is the fashion by which you shall make it . . . : [The precise dimensions of the Ark] hint to the fact that G-d spread over them a protective cover of peace (*sukkas shalom*), as is explained in the Tikunei Zohar, for it represents the merger of the Divine names: *Havaya* (the Tetragrammaton) and *Adni* (the name that refers to G-d being our L-rd). For the Divine name *Havaya* indicates that G-d brings everything into existence and renews the world. The Divine name *Adni* is indicative of G-d's protection and Providence. When *Havaya* hovers over and protects *Adni*, whose sum total equals the numerical value of *Sukah* (91), the numerical value of *Shalom* emerges. How so? When you multiply the numerical equivalent of the first letter of *Havaya*, which is the Hebrew letter *yud*, by the first letter of *Adni*, which is *aleph*, you get **10**. By multiplying the second letters of each word (*hay* = 5 x *dalet* = 4) you get **20**. Together they equal the height of the Ark (**30** cubits). When you multiply the third letters of each word (*vov* = 6 x *nun* = 50) you get **300**. This equals the length of the Ark (**300** cubits). When you multiply the last letters of each word (*hay* = 5 x *yud* = 10) you get **50**, which equals the width of the Ark (**50** cubits). When you add them all together (300+30+50) the sum total is 380 which is the numerical value of *Shalom* with the *Kollel*. (This is done by calculating each letter as an additional number i.e. After calculating the numerical value of *Shalom* = 376 and adding 4 which is the number of letters in the word *Shalom* you get 380.) **Commentary of Malbim to Genesis 6:15**

C.

תחתים שנים ושלישים. ג' עליות זו על גב זו, עליונים לאדם, אמצעים למדור, תחתיים לזבל (בראשית רבה לא:יא: רש"י לבראשית ו:טו)

The Ark consisted of three stories, one on top of the other. The top [rooms] were for human beings. The middle quarters were for the animals and the bottom ones for the refuse. **Rashi to Genesis 6:16**

D.

מכל בשר וגו' ידוע כי החיות רבות מאד, ומהן גדולות מאד כפילים וכראמים וזולתם, והרמש הרומש על הארץ רב מאד גם מעוף השמים מינים רבים אין להם מספר, וכמו שאמרו רבותינו (חולין סג:) מאה ועשרים מיני עופות טמאים יש במזרח וכלם מין איה הם, ולעופות טהורים אין מספר והנה יצטרך להביא מכלם שיולידו כמותם וכאשר תאסוף לכלם מאכל אשר יאכל לשנה תמימה, לא תכיל אותם התיבה הזאת, ולא עשר כיוצא בה אבל הוא נס, החזיק מועט את המרובה: ואם תאמר יעשנה קטנה ויסמך על הנס הזה – ראה השם יתברך לעשותה גדולה כדי שיראו אותה בני דורו ויתמהו בה ויספרו עליה וידברו בענין המבול וכנוס הבהמה והחיה והעוף לתוכה, אולי יעשו תשובה ועוד עשו אותה גדולה, למעט בנס, כי כן הדרך בכל הניסים שבתורה או בנביאים לעשות מה שביד אדם לעשות, והשאר יהיה בידי שמים ואל תתפתה לאמר (ראה ראב"ע להלן פסוק טז) כי היו שלש מאות אמות באמות איש נח, והיה גדול, שאם כן היו גם האנשים גדולים, גם החיה והעופות בדורות ההם גדולים עד שלקה העולם במבול ועוד כי האמות אמות התורה הנה: פירוש הרמב"ן לבראשית ו:יט

And of every living thing of all flesh, two of every sort shall you bring into the ark, to keep them alive with you; they shall be male and female. Of birds after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after its kind, two of every sort shall come to you, to keep them alive. It is common knowledge that there are very many kinds of animals. Some are very large, like elephants, *r'aimim* (wild oxen), and the like. There are enormous amounts of creeping creatures and there are countless species of birds, as our Sages have stated (Chulin 63b), "There are a hundred and twenty different species of unclean birds in the East and they are all actually different types of *ayyah* - vultures. . . . and there are innumerable species of clean birds." Now [Noah] had to take from all of them so that they give birth to their kind [and perpetuate the specie] and he had to amass enough food for all of them that would last a full year. Not even ten Arks would be sufficient to contain all of that! Rather, it was a miracle that such a small space contained within it such a great mass. Now if you ask the question: Then why not just make a small Ark and rely upon the [inevitable] miracle? The answer is that G-d saw fit to make a large Ark so that the members of [Noah's] generation should see it, become astounded and bewildered, and subsequently speak about it and the Mabul and the entering of the domesticated and wild animals and the birds into the Ark, so that they may possibly repent. In addition, they made it intentionally large so as to minimize the miracle. This is the way of all of the miracles of the Torah and Prophets. A person should do all that is in his power to do and the rest will be in the hands of Heaven. Now don't be led astray by thinking that the three hundred cubits were measured by Noah's personal cubits, who was a large man [and therefore had a large cubit. (A cubit is the length between a person's elbow and the tip of his middle finger.)] For even if that were true, the other people were also very large as were the animals and birds. This was typical of the era before the world was violently changed by the Mabul. Furthermore, the cubits used [by Noah] were the standard cubits of the Torah. **Commentary of Ramban to Genesis 6:19**

E.

וזה אשר תעשה אותה תני ר' אושעיא באצבע הראה הקב"ה לנח ואמר לו כזה וכזה תעשה אותה מאה וחמשים קנים צד אחד אורך ימינה של תיבה מאה וחמשים לצד אחד שמאלה שלשים ושלש קנים בצד רחבה בדפנותיה לפניה ושלשים ושנים קנים בצד רחבה בדפנותיה לאחריה ועשרה בתים בתווך הרי אלו לאוצרות מאכל ה' אופניות לצד אורך ימינה של תיבה וחמשה אופניות בצד אורך שמאלה של תיבה והמכניסים אמת המים נפתחים ונסגרים וכן ביציע התחתון וכן במעלה השנייה וכן במעלה השלישית מדור כל בהמה וחיה ביציע התחתון מדור כל עופות במדור השנייה מדור כל השקצים ובני אדם ביציע השלישית מכאן אתה למד ששלש מאות וחמשה וששים מיני בהמה בארץ ושלש מאות וחמשה וששים מיני עופות בארץ ושלש מאות וחמשה וששים מיני שקצים ורמשים בארץ וכן ביציע התחתונה וכן במעלה השלישית שנ' תחתיים שנים ושלשיים תעשיה. פרקי דרבי אליעזר כ"ג

“And this is how you shall make the Ark.” (Genesis 6:15) Rabbi Oshaiah taught: The Holy One, blessed be He, showed Noah with his finger (i.e. clearly) and said to him, “Make it in this exact manner.” One hundred and fifty rooms on the right (starboard) side of the length of the ark and a hundred and fifty rooms on the left (port) side of the length, thirty three rooms along the walls of the width of the ark by its front (stem or fore) and thirty two rooms along the walls of the width of the ark by its back (stern or aft). There were ten rooms in the middle which functioned as storage areas for the food. Five portholes on the right side of the length and portholes off the left side of the length with hydrants to open and close the stream of water. This same floorplan was used for all three floors of the ark. The living area of the domesticated and wild animals was on the bottom floor. The birds were in the middle floor. The top floor was used for the crawling animals and for the people. From here we can derive that there are three hundred and sixty five types of animals, three hundred and sixty five types of birds, and three hundred and sixty five types of crawling creatures. There was a uniformity throughout all three floors.

Medrash Pirkei D'Rabbi Eliezer Chapter 23

F.

ומעיקר בריאתן לא נבראו כ"א המין וסוג הגבוה (שכללן אינן אלא שס"ה) ואח"כ לפי משכנם בארצותם ומאכלם ומקריהם נפרדו ונשתנו לעוד מינין רבים וכמו אוויר ואוויר הבר דספ"ה דב"ק (נה). ושור ושור הבר (שאמרו עיליו בירושלמי פ"ח דכלאים מן הכא הוה וערק לתמן), ואל תתמה שהרי אדם יחידי נברא בעולם ואנו מוצאין כעת ע"פ תבל ארצה משונים במיניהן לבנים שחורים ואדומים ומראות ממוזגות ביניהן, גם שינויים אחרים בתאריהם וחיתוך איברייהם. אשר כ"ז אינו אלא מסיבת שינוי משכן מקומם ומאכלם וכעין מ"ש הלל בשבת (ל). רגליהם של אפריקיים רחבות כו' עיניהם של תרמודיים כו' ראשיהם של בבליים כו' משינוי המקומות והמקרים ע"ש. (ועיין בזוהר ויקרא (י). מ"ש בזה) וכן במיני צמחים ידוע לכל רוב השינויים המשתנים במין אחד ממקום נטיעתו וענינו. וא"כ פשוט הדבר לומר במיני הבע"ח שהיו עיקרן מהבריאה שס"ה, וכן בכניסתן לתיבה אף שכבר נשתנו מזמן הבריאה עד המבול מ"מ שליט בעולמו יודע בברואיו צוה לנח לקחת אותן המינים הראשיים שגלוי וידוע לפניו ית' שמנצר שרשיהן כשיפוצו ע"פ תבל יחזרו ויפרדו לכל המינין הרבים שאנו רואין אותן לפנינו. . . . נצרך לומר במינים הגדולים שהכניסו גוריהן. פירוש הרד"ל שם

Initially, there was only a creation of the basic types of animals, whose number was only three hundred and sixty five. Afterwards, they branched out into different species or varieties due to the conditions of their varied habitats, food and other environmental

factors, similar to the goose and the duck, mentioned at the end of the fifth chapter of Bava Kama (55a) and the domesticated and the wild ox, which the Talmud Yerushalmi, in the eighth chapter of Kilaim, claims is actually a runaway [who changed in the wild]. Don't be surprised at this, for man was created as a single individual and, yet, we find different races of humans across the globe, with different pigmentation: whites, blacks, redskins, and in between, as well as other differences in their facial features and shape of their limbs. All of this is a result of their various habitats and food, akin to how Hillel explained the reason why the feet of the Africans were broad and the eyes of the Palmyreans bleared and the heads of the Babylonians round, [which in his opinion] was due to their changed environment and conditions. (Shabbos 31a) [Cf Zohar Vayikra 10a] Similarly, regarding plants, it is common knowledge that the abundance of variation within one specie is due to the soil where it is planted and other environmental factors. It is therefore not surprising that there are only three hundred and sixty five basic types. It follows, then, that although the animals had undergone change from the time of creation up until the Flood, nevertheless, the Ruler of the world, who knows His creations, commanded Noah to take in those major species whom He knew would spread out throughout the globe and branch out into the many species and varieties that we see today. . . . We have to say that of those types that are very large that he took them in as babies. **Commentary of R. David Luria ibid.**

G.

(1) יש לבאר משמעות למינו או למינהו דכתיב בגידולי ארץ ובברואי נפש חיה. והוא באשר אין בכל מין כמעט אשר לא נכללו בו כמה פרטי מינים. כמו חטה איתא באיכה רבה שיש מינים כמו מספר חטי מנית. וכן יש הרבה בכל מין. ובשעת הבריאה לא יצא כי אם חטה אחת המובחר שבזה הזרע. והיה בו כח כמה מינים. ועל זה אמרו במסכת ראש השנה דף י"א כל הבריות בצביונן נבראו. והעיקר כמו שכתב התוס' שהוא מלשון צבי הארץ. היינו בהדר היותר אפשר. פירוש הנצי"ב לבראשית א:יא

The meaning of the phrase, "according to its kind" or "according to their kind" which was written in regards to plant and animal life is that every "kind" has many subvarieties and species, similar to the wheat plant, which has, according to the Medrash Eichah, as many varieties as the numerical value of "Minith" [which is 500]. (See Ez. 27:17) Similarly, every "kind" has numerous subdivisions. At the time of creation, however, only one wheat plant emerged, the most prized of that seed, that had the potential of evolving into many different species. Regarding this did [our Sages] say in the tractate Rosh HaShana 11a that all of the creatures were created *bitzivionom*, which means, according to Tosefos *ibid.*, the most prized, . . . with the greatest possible beauty. **Commentary of Netziv to Genesis 1:11**

(2) למינהו. כבר ביארנו בפ' בראשית ענין למינהו שיש בכל בריה כמה מינים. ובשעת יצירה לא יצא אלא אחד ואח"כ נתחלק לכמה מינים וכן נח לא הכניס אלא אחד ובו היה נכלל כל המינים שבו: פירוש הנצי"ב לבראשית ו:כ

"According to its kind" (Genesis 6:20) We have already explained in Parshas Beraishis the meaning of the term "*liminayhu*" (according to its kind), i.e. that every original creation branched out into many subcategories, although at the time of creation there emerged only one such animal. Only afterwards did they subdivide into many species and

varieties. Similarly, Noah only took into the ark one [“kind” of each animal]. It included within itself, however, all of the varieties and species [that would issue from it].
Commentary of Netziv to Genesis 6:20

III. The Mabul (Flood)

A.

וַיֹּאמֶר ד' לְנֹחַ בֹּא-אִתָּהּ וְכָל-בְּיִתְךָ אֶל-הַתֵּבָה כִּי-אֶתְךָ רְאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה: מִכָּל | הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח-לְךָ שְׁבָעָה שְׁבָעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שְׁבָעָה שְׁבָעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׁבָעָה אָנֹכִי מִמַּטֵּיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבַּעַם יוֹם וְאַרְבַּעַם לַיְלָה וּמַחִיתִי אֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּהוּ ד': בְּרֵאשִׁית ז:א-ה

And the L-rd said to Noah, Come you and all your house into the ark; for you have I seen righteous before Me in this generation. Of every clean beast, you shall take to you seven pairs, the male and his female; and of beasts that are not clean two, the male and his female. Of birds also of the air by seven pairs, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth. For in another seven days I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; *and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth.* And Noah did according to all that the L-rd commanded him. **Genesis 7:1-5**

B.

נראה במשמעות וכל ביתך עבדים ובהמותיו שהי' לצרכי ביתו ותשמישו ולא לקיום העולם. והי' מגיע טובה גדולה מזה לנח להקל עבודתו בתיבה וע"ז בא דבר ד' דבכ"מ שמדבר בקיום העולם כתיב א-להים ולא רק משום ששם הזה הוא שופט העולם אלא גם משום שהוא ברא העולם כמ"ש ריש פ' בראשית אבל כאן מדבר ברחמי שמים על נח והשגחתו הפרטית לטובת הצדיק ע"כ כתיב ויאמר ד' ופירש לו מטעם שחומל ומרחם עליו יותר מצורך קיום העולם כי אתך וגו'. פירוש הנצי"ב לבראשית ז:א

It seems that included in the phrase, **“and all your house,”** were [Noah’s] slaves and domesticated animals, which were essential to help him run and keep up his house, and not for the preservation of the world. Noah received much benefit from this, as it eased his burden of work in the Ark. Regarding this did the word of G-d come [in the form of the four letter Tetragrammaton]. For wherever the subject is the preservation of the world, the name for G-d which is used is *e-lohim*. This is not just because that name denotes that He is the Judge of the world, but also that He created the world, as I noted in my commentary at the beginning of Genesis. But here we are speaking about G-d’s compassion and his special Providence for the benefit of the righteous. Therefore, it is written, “And the L-rd (Hashem) [in the form of the four letter Tetragrammaton] said,” for He had pity and compassion for him beyond the preservation of the world, **“for you have I seen righteous before Me in this generation.”** **Commentary of Netziv to Gen. 7:1**

C.

בא אתה וכל ביתך: שכולל כל הנמצא בביתו שמרשה לו לקחת אל התיבה כל הנמצא בביתו מלבושים וכרים וכל מיני כלים בענין שיוקבע ביתו בתיבה . . . מכל: אולם מן הבע"ח הנמצאים בביתך אין לך רשות לקחת את כולם רק מן הבהמה הטהורה תקח לך היינו לצרכך שבעה שבעה היינו שבעה זוגות מכל מין ומן הבהמה אשר לא טהורה שברשותך כמו חמורים וסוסים וגמלים תקח שנים איש ואשתו היינו שני זוגות מכל מין . . . כי הבהמות והחיות שבאו להיות בתיבה לצורך קיום העולם באו מעצמם אל התיבה ולא בא רק זוג א' מכל מין ולא באו עד יום שהתחיל המבול כי הם לא באו לצורך נח רק לצורך קיום העולם, ואח"כ יצאו מן התיבה ושבו להם איש למקומו אבל הבהמות הבייתות שהיו בביתו של נח נשארו ברשות גם אח"כ והותר לו לקחת מהטהורים י"ד שהם ז' זוג ומהטמאים ארבע שהם שנים זוג. . . . ויעש נח: זה עשה תיכף ז' ימים קודם המבול הכניס כל כלי ביתו אל התיבה והכניס מן בהמותיו ז' זוג מהטהורים ושני זוג מהטמאים וע"ז אמר כאשר צוהו ד' שהיה הצווי לצרכו ע"י שם הוי"ה כנ"ל. פירוש מלבים לבראשית ז:א-ב,ה

“Come you and all your house into the ark,” includes everything that was located in his house, for He allowed him to take it all into the Ark, i.e clothing, bedding, all kinds of vessels, so that he could set up house in the Ark. . . . However, from the animals which were part of his household, he didn't have permission to take all of them, but **“of every clean beast you shall take to you,”** for your personal needs, **“seven pairs, the male and his female,”** i.e. seven pairs from each kind. **“And of beasts that are not clean,”** that were in his possession, like donkeys, horses, and camels, **“two [pairs], the male and his female.”** . . . For the domesticated and wild animals that came to the Ark for the purpose of preserving the world came on their own to the Ark and only one pair of each kind came. They also didn't come until the Mabul actually began (see below for an alternate opinion), for they didn't come to fulfill Noah's personal needs but for the need of preserving the world. Afterwards, these animals left the Ark and returned to their respective places. The domesticated animals which were part of Noah's household, however, remained in his possession, even after the Flood. He was allowed to take fourteen of the clean animals, i.e. seven pairs, and four of the unclean animals, i.e. two pair. . . . **“And Noah did . . .”** Immediately in the seven days that preceded the Flood he brought in all of the vessels of his house to the Ark as well as seven pairs of his own clean animals and two pair of the unclean animals. **“According to all that the L-rd commanded him,”** which was commanded for his benefit. The name of G-d that was used was the Tetragrammaton, the four letter name, [which denotes compassion]. **Commentary of Malbim to Gen. 7:1, 2, 5**

D.

(1) כי לימים עוד שבעה. אלו ז' ימי אבלו של מתושלח (סנהדרין קח:): הצדיק, שחס הקדוש ברוך הוא על כבודו ועכב את הפורענות, צא וחשוב שנותיו של מתושלח, ותמצא שהם כָּלִים בשנת ת"ר שנה לחיי נח: כי לימים עוד. מהו עוד, זמן אחר זמן, זה נוסף על ק"כ שנה: ארבעים יום. כנגד יצירת הולד, שקלקלו להטריח ליוצרם לצור צורת ממזרים: רש"י לבראשית ז:ד

“For in another seven days . . .” These seven days were the seven days of mourning for Methusaleh, the *tzaddik* (righteous man). (Sanhedrin 108b) For the Holy One, blessed by He, had regard for his honor and therefore postponed the punishment. Go and calculate

the years of Methusaleh and you will find that they came to an end in the sixth hundredth year of the life of Noah. “**For in another seven days . . .**” What is meant by the term, “another”? An additional period of time was added to the previous one hundred and twenty years [that was given to mankind to repent]. “. . . **forty days . . .**” This corresponds to the period of the creation of the child, for they sinned by burdening their Creator to form the bodies of their illegitimate children. **Rashi to Genesis 7:4**

(2) דבר אחר מה טיבן של שבעת הימים הללו מלמד שנתן להם המקום שבעת ימים לאחר גזירה שמא יעשו תשובה ולא עשו לכך נאמ' ויהי לשבעת הימים דבר אחר ויהי לשבעת הימים מלמד ששינה להם המקום סדורו של עולם והיתה חמה יוצאה במערב ושוקעת במזרח לכך נאמ' ויהי לשבעת הימים. תוספתא מסכת סוטה פרק י"ד

Another explanation of these seven days is that He gave them an extension of another seven days, for perhaps they would repent. That is why it is stated, “And it came to be, after the seven days had passed.” Another explanation is that the Omnipresent changed the order of the world and the sun came out of the west and set in the east. For that reason it is written, “And it came to be, after the seven days had passed.” **Tosefta Sota 10:4**

E.

וְנַח בֶּן-שָׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְבּוּל הָיָה מֵיִם עַל-הָאָרֶץ: וַיָּבֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי-בָנָיו אִתּוֹ אֶל-הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמְבּוּל: מִן-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן-הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר-רִמֵּשׂ עַל-הָאָדָמָה: שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל-נֹחַ אֶל-הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱ-לֹהִים אֶת-נֹחַ: בְּרֵאשִׁית ז'-ו-ט

And Noah was six hundred years old when the flood (Mabul) commenced, with waters upon the earth. *And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the Ark, because of the waters of the flood. Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of birds, and of every thing that creeps upon the earth, There went in two and two to Noah into the ark, the male and the female, as G-d had commanded Noah.* **Genesis 7:6-9**

F.

(1) ויעש נח ככל אשר צוה ד' ענינו אצלי שהיה בא אל התיבה פעמים רבות כל אותם הימים והיה מכין בה הדברים הצריכים לצרכו וכל זה היה קודם התחלת ירדת מי הגשמים אבל בניו ואשתו ונשי בניו לא עשו כן ולא באו אל התיבה מפני מצות השם לכן לא נאמר ויעש נח ובניו וביתו ככל אשר צוהו השם האמנם כאשר התחילו באותם ז' ימים לרדת גשמים עם היות שלא היו רבים פחדו בני נח ונשותיהם ואז באו אל נח אל התיבה באותה ביאת עראי שהיה בתוך הז' ימים ועל הביאה הראשונה ההיא אמר הכתוב ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ כי הנה לא אמר בזה החדש וימי החדש ולא מעיינות נבקעו ונפתחו ארובות השמים כאשר אמר באחרונה אבל אמר שבשבעת ימי ההכנה האלה היה המבול מים על הארץ ר"ל לא מבול החלטי כי אם מים מועטים ממנו ואז ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אל התיבה מפני מי המבול ר"ל מיראת המים שהתחילו לרדת. פירוש האברבנאל לבראשית ז

“And Noah did according to all that the L-rd commanded him.” To me, the most reasonable explanation is that Noah came to the Ark repeatedly during those seven days and prepared all that he needed. All of this occurred before the rain began. His sons, his wife and his sons’ wives, however, didn’t come into the Ark in compliance with G-d’s commandment. That is why it is *not* written, *“And Noah and his sons and his household did according to all that the L-rd commanded him.”* When it began to rain, however, during those seven days, even though it was not overly abundant, the sons of Noah and their wives became frightened and they [too] came into the Ark to seek temporary shelter, as was the case [of Noah] during those seven days. Regarding this initial entering the Ark does Scripture state, **“And Noah was six hundred years old when the flood (Mabul) commenced, with waters upon the earth.”** Behold, there is no mention now of the month and day of the month and the breaking up of the fountains of the great deep and the opening of the windows of heaven, as it is stated later. It states, however, that during these seven days of preparation that the flood (Mabul) commenced with water upon the earth. In other words, it was not a Mabul in the absolute sense, for there was only a small amount of the rainfall of the impending Mabul. It was then that *Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons’ wives with him, into the Ark, because of the waters of the flood*, i.e. out of fear of the water that began to come down. **Commentary of Abarbanel to Gen. 7**

(2) . . . מן יומא דאשתלים חובייהו דבני עלמא אוריך לון קודשא בריך הוא עד דאשתלים נח בשש מאות שנה ואשתלים דרגיה כדקא יאות והוה צדיק שלים: זוהר פרשת נח דף סה עמוד ב

After the sins of mankind had reached a critical level, the Holy One, blessed be He, delayed [bringing the Flood] until Noah had reached the age of six hundred years and had achieved the proper spiritual level and had become a perfect *tzaddik* (righteous person). **Zohar Parshas Noach 65b**

G.

ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על-הארץ: בשנת שש-מאות שנה לחיי-נח בחדש השני בשבעה-עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל-מעיינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על-הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושמ-והם ויפת בני-נח ואשת נח ושלשת נשי-בניו אתם אל-התבה: המה וכל-החיה למינה וכל-הבהמה למינה וכל-הרמש הרמש על-הארץ למינהו וכל-העוף למינהו כל צפור כל-כנף: ויבאו אל-נח אל-התבה שנים שנים מכל-הבשר אשר-בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל-בשר באו כאשר צוה אתו א-להים ויסגר ד' בערו: בראשית זו-טז

And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth. In the six hundredth year of Noah’s life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened. And the rain was upon the earth forty days and forty nights. In the same day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah’s wife, and the three wives of his sons with them, into the Ark; They, and every beast after its kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creeps upon the earth after its kind, and every bird after its kind, every bird of every sort. And they went to Noah into the ark, two and two of all flesh, where there is the breath of life.

And those who went in, went in male and female of all flesh, as G-d had commanded him; and the L-rd closed him in. **Genesis 7:6-16**

H.

והתבונן שלמעלה אמר והמבול היה מים על הארץ לפי שלא היו מים רבים אמנם בכאן כביאה האחרונה אמר ומי המבול היו על הארץ לפי שאחר הז' ימים כבר היו המים ברבויים ושטיפתם מי המבול מה שלא היה ככה קודם לכן ולכן שנה הכתוב לומר (בראשית ז:יא) בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בי"ז לחדש ביום הזה נבקעו כל מעיינות תהום רבה להגיד כי בתחלת שבעת ימים היו מים על הארץ אבל לא היו מים רבים ולא מי המבול ולא נבקעו עדין כל מימות תהום רבה ואז בא נח וביתו ביאת עראי רצוא ושוב אל התיבה אמנם בסוף הז' ימים אז נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארוכות השמים שהוא רמז לרבויה הגשמים באופן נפלא. ובעצם היום הזה בא נח וכל ביתו אל התיבה ביאה מוחלטת להסגר בה. וכל הב"ח שג"כ לשבעת הימים היו באים ושבים הנה כלם בעצם אותו היום נכנסו ונסגרו בתיבה. . . . ויסגור ד' בעדו כלומר שירדו כ"כ מהמים שלא יכלו לצאת עוד ממנה כאלו השם סגר בעדם ולא יצא וגם סגר בעדם פתח התיבה שבחמלת ד' לא נפתחה מהמים ומהרוחות שאלו נפתחו היו מתים לשעתם. פירוש האברבנאל לבראשית ז

Think deeply into this, for above it is written, **“the flood (Mabul) commenced, with waters upon the earth,”** for the waters were not initially in abundance. Here, however, when he entered the Ark for the final time, it is written, **“the waters of the flood (Mabul) were upon the earth.”** This is because, after seven days, the waters came with all of their profusion and force and were actual flood waters, which was not the case before hand. Therefore, Scripture states (Gen. 7:11), **“In the six hundredth year of Noah’s life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up,”** telling you in effect that at the beginning of the seven days there was water on the earth but it wasn’t profuse and it wasn’t “flood waters” and the deep, containing all of the subterranean waters, hadn’t opened up as yet. During that initial period, Noah and his household only came into the Ark on a temporary basis, going back and forth into the Ark. At the end of seven days, however, **all the fountains of the great deep were broken up, and the windows of heaven were opened,** which is a way of saying that the amount of rainfall was extraordinary. **In the same day** Noah, and his entire household entered into the Ark permanently to be shut in. During those seven [previous] days, all of the animals kept on coming in and out. But on that day, they entered and were shut in to the Ark. . . . **“And the L-rd closed him in.”** This means that the water came down in such abundance that they couldn’t leave the Ark any longer. It was as if G-d had closed them in. [One could also understand this to mean that] He closed the doorway of the Ark, for in His mercy, G-d didn’t let it open despite the water [pressure and the great] winds. For, if it had opened, they would have quickly died. **Commentary of Abarbanel to Gen. Chapter 7**

I.

נבקעו כל מעיינות וגו' דבגשם ארבעים יום לא הי' נעשים שנוי באדמה עד אשר נבקעו ובזה נעשה שמות בארץ כאשר יבואר. . . . אל התיבה היינו התבה ממש. פירוש הנצי"ב לבראשית ז:יא,א,ג

“... were all the fountains of the great deep were broken up . . .” For the rainfall of forty days wouldn't have created a change in the earth. It was the breaking up of the fountains of the great deep that totally destroyed the earth, as is explained . . .
Commentary of Netziv to Genesis 7:11, 13

J.

וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל-הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתֵּבָה עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל-הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר-תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם: חָמֵשׁ עָשָׂרָה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים: וַיִּגּוּעַ כָּל-בָּשָׂר | הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל-הַשְּׂרָץ הַשָּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם: כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת-רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בָּחַרְבָּה מִתּוֹ: וַיִּמָּח אֶת-כָּל-הַיְקוּם | אֲשֶׁר | עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן-הָאָרֶץ וַיִּשְׂאָר אֶךְ-נֹחַ וְאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל-הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם: בְּרֵאשִׁית זֵיז-כַּד

And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bore up the ark, and it was lifted up above the earth. And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters. And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered. Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered. *And all flesh died that moved upon the earth, both of bird, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creeps upon the earth, and every man; All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died. And every living substance was destroyed which was upon the face of the ground, both man, and cattle, and the creeping things, and the bird of the heaven; and they were destroyed from the earth;* and Noah only remained alive, and those who were with him in the ark. And the waters prevailed upon the earth a hundred and fifty days. **Genesis 7:17-24**

IV. Worlds in Collision

A.

(1) מתוך ששינו מעשיהם שינה הקדוש ברוך הוא עליהם מעשה בראשית, והעלה מזל כימה ביום, ונטל שני כוכבים, והביא מבול לעולם. . . . אמר רב חסדא: ברותחין קלקלו וברותחין נידונו. ברותחין קלקלו - בעבירה, וברותחין נידונו - כתיב הכא (בראשית ח) וישכו המים, וכתוב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה. ראש השנה יב.

Because they perverted their ways, the Holy One, blessed be He, changed for them the work of creation, and caused the constellation of Pleiades to rise at daybreak and took away two stars [from it] and brought a flood on the world. . . . R. Hisda said: With hot liquid they sinned and with hot liquid they were punished. “With hot liquid they sinned,” namely, in [sexual] transgression. “With hot liquid they were punished”: it is written here (Gen. 8:1), [with regards to the Mabul,] “and the waters assuaged,” and it is written elsewhere (Esther 7:10), “and the wrath (heat) of the king was assuaged.” **Rosh Hashana 12a**

(2) בשעה שהקדוש ברוך הוא בקש להביא מבול לעולם, נטל שני כוכבים מכימה והביא מבול לעולם. ברכות נט.

At the time when the Holy One, blessed be He, wanted to bring a flood upon the world, He took two stars from Kimah (Pleiades) and brought a flood upon the world. **Berachos 59a**

(3) ויהי לשבעת הימים מלמד ששינה להם המקום סדורו של עולם והיתה חמה יוצאה במערב ושוקעת במזרח לכך נאמ' ויהי לשבעת הימים. תוספתא מסכת סוטה פרק י"ד

The Omnipresent changed the order of the world and the sun came out of the west and set in the east. For that reason it is written, "And it came to be, after the seven days had passed." **Tosefta Sota 10:4**

B.

וכבר בארו חז"ל שאז החזיר ד' את העולם לתחלת הבריאה שכל העולם הי' מים במים שכבר בארתי (בפסוק יהי רקיע ובפסוק יקוו המים) שבתחלה היה יסוד המים מקיף כל כדור הארץ וע"י מאמר יהי רקיע עלו המים האדיים אל מקום העננים שהפסיקו בין המים שלמעלה מהעננים שנשארו מים בכח ובין למטה שהם מים בפועל עד שכלל המימיות שבעולם הם חצים ברקיע וחצים באוקיינוס ובעת המבול בדבר ד' ירדו כולם למטה שעז"א ארובות השמים נפתחו שהם אוצרות השמים ששם נאצרים המימות הרבים ותלויים במאמרו של מלך גם נבקעו תהומות ע"י רעשים שנתהוו בכטן הארץ ששם תמיד אש בוער כנודע מההרים המריקים אש והרתיחו את המים שבתהום וכשנתרחבו המים ע"י האש בקעו את הארץ ועלו למעלה וע"כ אמרו חז"ל שהיו המים רותחים שהם מי התהומות כמו המעינות החמים הבוקעים מבטן האדמה גם היום. פירוש המלבים לבראשית ז"א

Our Sages have explained that during the Flood, G-d returned the world to its original state at the time of creation when there was a merging of the waters, as I already clarified (in the verse (Gen. 1:6), "Let there be a firmament," and in the verse (Gen. 1:9), "Let the waters be gathered"). [Initially,] the original water surrounded the globe of the earth and through G-d's statement (Gen. 1:6), "Let there be a firmament," the misty water rose up until it reached the place (above) where the clouds are situated, for He made a division between the water which was above the clouds which remained water in the potential form [of vapor], and between the lower waters which are in liquid form, so that half of the water was above the firmament and half was in the ocean. At the time of the Flood, however, through the word of G-d, they all fell below to the earth, as it is stated, (Gen. 7:11), "the windows of the heavens opened." This is referring to the storehouses of the heavens in which the abundance of water [in the form of vapor] was stored and was suspended there through the command of the King. [In addition,] the deep subterranean waters opened up through seismic activity that occurred in the bowels of the earth where fires are constantly raging, as is well known from the volcanoes which spew forth fire, and it boiled the water in the deep. As the water expanded because of the immense heat (fire), it broke through the earth's crust and rose above it. This is what our Sages meant when they said that the water was boiling, for this was subterranean water, like the hot springs which issue forth from the bowels of the earth till this day. **Commentary of Malbim to Genesis 7:11**